

lovgivning kan få en tryghed for, at de har de samme betingelser, uanset om man er senhjerne-skadet, om man er handicappet, eller om man tilfældigvis er ældre og skal bo på et plejehjem? Der bør lidt være de samme spilleregler omkring kvalitetskontrollen.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er meget vigtigt, at der er tryghed, og at der er sikkerhed for, at den kvalitet, vi har i de nuværende sociale tilbud, kan fortsætte også på kommunalt niveau i fremtiden.

Om vi på nogen måde kan underbygge det, der står omkring den måde, kommunerne i fremtiden skal føre tilsyn på, vil jeg gerne drøfte, og det synes jeg vi skal drøfte under udvalgsarbejdet, men jeg tror på og er overbevist om, at kommunerne i dag kan gøre det mindst lige så godt, som amterne gør det i dag med det tilsyn, de fører.

Så synes jeg, det er vigtigt at understrege, at med oprettelsen af de nye handicapråd har vi endnu et redskab og endnu en platform, hvor der er mennesker, der har stor interesse for det sociale område, der kan følge den udvikling.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mit spørgsmål går specifikt på børn og ungeområdet. Det drejer sig om de døgninstitutioner, som skal placeres i kommunerne. Jeg kan ikke helt forstå den der opdeling. Jeg vil godt lige prøve at citere noget fra lovforslagets bemærkninger, hvor der står:

»Målgruppen er således ikke karakteriseret ved sværhedsgraden af deres problemstillinger, men alene ved typen af problemstillinger, der skaber behovet for anbringelse uden for hjemmet.«

Nu kan det godt være, det er, fordi jeg er fra Jylland, at jeg ikke helt forstår den her formulering, men jeg har snakket med nogle københavnere, og de forstod den heller ikke. Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Hans Andersen kunne forklare konkret, hvad det er, man mener med den her formulering.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi på området, der handler om børn og unge, holder fast i, at nu får kommunerne ansvar for en helhedsindsats; at børn og unge med sociale og adfærdsmæssige

problemer får et tilbud, der gør, at de kan blive i nærmiljøet; at de i så høj grad som overhovedet muligt kan bevare deres kammerater.

Det, det går på, er, at kommunerne overtager de sociale og adfærdsmæssige tilbud, og så skal vi finde afgrænsningen i forhold til, hvad regionerne skal drive videre. Regionerne skal som udgangspunkt drive de institutioner videre, der handler om børn og unge med psykiatriske problemer, og det er dér, vi skal lægge afgrænsningen.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev sådan set ikke meget klogere af at få hr. Hans Andersens forklaring, så jeg håber, vi senere kan få uddybet, hvad der egentlig menes med den formulering. Jeg synes, det var et rigtig godt spørgsmål, som det ville være rart at få et svar på, men det må vi så se om vi kan få senere i debatten.

Jeg ville egentlig spørge til de tomme pladser, for når vi taler om nogle af de grupper, der er på det her område, er det jo nogle, der er utrolig sårbare, og hvor det betyder meget, både for dem selv og eventuelle pårørende, at der er tryghed, at man ved, hvor de skal være de kommende år, og at de på den pågældende institution ved, at her kan de blive ved med at lave det arbejde i flere år frem, altså at der er nogle trygge rammer og budgetter flere år frem i tiden.

Derfor vil jeg gerne høre: Hvordan forestiller man sig præcis, at de tomme pladser skal finansieres? Hvis det er en kommune, der har overtaget institutionen, hvordan sikres det så, at der er de fornødne penge, også selv om en plads eller to måske står tomme i noget tid og der dermed for nogle institutionstypers vedkommende måske mangler flere millioner kroner? Hvordan sikres det, at de så ikke bliver nødt til at skære ned eller lukke, fordi der er en periode med tomme pladser?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det rigtig gode ved den her kommunalreform og specielt på socialområdet er, at der bliver utrolig stor synlighed om behovene for tilbud. I de fremtidige aftaler mellem regionerne og kommunerne skal kommunerne jo levere et grundlag, og på baggrund af det grundlag samt de ønsker og de behov, de fremsætter, skal regionerne tilbyde og etablere de her sociale tilbud.